

120 p.

A TAROKKJÁTÉK SZABÁLYAI

IRTA:

HORVÁTH KÁLMÁN

BUDAPEST,
FŐVÁROSI NYOMDA RÉSZVÉNYTÁRSASÁG
1930.

Egyetmást a kártyáról.

A kártya gyűlöleteli neve: az ördög bibliája. A kártyával nem szórakozók vad gyűlölet hangján emlegetik a 32 levelű bibliát s az anya leányát aggódó szóval figyelmezteti: Fiam, kártyás emberhez ne menj feleségül.

Mindenki tud felsorolni száz esetet, amikor a „kártya” volt a boldogság megölője stb.

Istenem! Ahány szó ez irányban, annyi tévedés. Hány vagyon úszott el italon, cigányon s főképp szép asszonyok kacér mosolyán. Sőt a „sportnak” nevezett lóverseny, a gyorsgazdagodás ördöge, a „börze”, a hatalomért törtető „politika” hány boldogságot tett tönkre. S mégis a gyűlölet koronája marad mindörökké: a kártya!

Pedig Istenem! Nem tudok kedvesebb képet elképzelni, mint csúf őszi délután ülni a verandán s kergetni a XXI-est. Vagy szép leányokkal lórumozva heccelődni 2—3 garasért.

Sőt tovább megyek. Reátérek a hazárdjátéokra, a ferblire, a legtökéletesebb „magyar” játéokra, melyhez kell: magyar tűz, magyar önuralom és főképp magyar gavalléria. — Hát kérem, mint kártyajáték ez is gyönyörű! Hogy

a különböző vérmérsékletű emberek egyikénél megmarad kedves szórakozásnak, amelyen ma vesztek pár pengőt és nem sírok, holnap visszanyerek 1—2 hatost s annak hangosan örvendek, míg másik kevésbé kedélyes játékosnál elfajul „mindent egy lapra feltevő” tényleg ördögbibliájává, annak alapja nem a 32 lap gonoszságában, hanem az emberek különböző vérmérsékletében keresendő.

Elvégre egyik ember egy lóra feltesz 10 pengőt és élvezettel drukkol hozzá, míg a másik egész havi gázsiját teszi föl nyugodt szívvel egy rossz dögre, sőt sikkasztott pénzzel kíséreltezik „nagy pénzre” utazva.

Ilyenkor az emberek legföljebb annyit mondanak: merész játékos, de ha kártyán veszti el ugyanazt a pénzt, kórusban hangzik: „hja az ördög bibliája!”

Angliában egy ember beesik a folyóba s ezt a partról látja két gentleman, egymásra néznek. Az egyik megszólal: belefúl! a másik ráfelel: nem! 100 font! — 100 — Nézik kimentik-e vagy tényleg belefulladás. Ha kimentik, fizet A—B-nek, ha belefulladás, fizet B—A-nak.

Hát ez nem hazárdjáték?! Nem a kártyát kell eltiltani, hanem az emberek lelkét kell aprógyerek korától szenvedélymentessé tenni.

Minden szenvedély, még a sportszenvedély is egy bizonyos foknál már elfajulás.

S pláne igaztalan az a nő, aki férjét egy ártatlan kalabertől avagy tarokktól vissza akarja tartani.

Hisz az az ember, ki a kártya mellett tölti

el szabad 2—3 óráját, nem szalad ugyanakkor idegen szoknya után.

Más lapra tartozik a bakarat, makaó, 21 stb. Ez nem kártyajáték, hanem szerencsejáték. Mert nem az a fontos, hogy mivel hívják fel a szerencsét színvállásra (elvégre az ártatlan dominóval is lehet makaózni, sőt a még ártatlanabb kuglival is), hanem az, hogy szerepet játszik-e a tudás, a kártya variálódása, az önfegyelem stb.

Vagyont, egzisztenciát egy lapra feltenni bűn, nagy bűn s nem szórakozás.

Az én nagyapám egy ferbli-estén vesztette el Algyógyot, Felgyógyot s azonkívül kisbög-rét, nagybög-rét, de nem üresen, hanem arannyal teli. Nekem már nem hagyott mást, csak a kártyaszeretetet, no meg egy üres bögrét, hogy én töltsöm meg újra arannyal.

Kísérletet sem teszek rá!

Ma még élvezem a játék minden fázisát, tudok egy szép ultimóért lelkesedni, sőt virrasztani, de mikor a bögrét akarja pénzzel megtölteni az ember, az már nem szórakozás, hanem verejtékező munka.

Nem is izgat engem Algyógy, Felgyógy, hanem igenis izgat a kíváncsiság, hogy vajjon mire vágott vissza az öreg 2 falut?!

Kunsztja volt-e, avagy csak 31-e? avagy csak ijesztésre dolgozott s a végén őt ijesztették el? Ezen el-el töprengek.

Vajjon ha én ott ültem volna kibicként a háta mögött, nem kaptam volna-e ki kezéből a lapot s nem vágtam volna-e a fejéhez?

T. i. gondolatomban való kegyeletsértésem

alapja az, hogy aki egy kártyára teszi fel mindenét, az gonosztevő.

Lehet azonban, hogy csak pechje volt s tőle hívták vissza a két falut s ő „kötelességből (előlről 41) megadta s a másik (4 alsóval) elvitte.

A bögrék az arannyal már csak a „visszaszerzésre“ voltak harcba küldve, de elestek a becsület mezején.

Nem a kártya a főbűnös az ily nagy csatáknál, hanem az elfogyasztott ital, s ennek eredménye: a túlfűtött „mersz“!

Debrecenben 5 unokatestvér senkivel nem játszott, csak maguk közt játszottak. Mikor leültek, mindeniknek volt 1000 hold földje, mikor 2 év múlva „abbahagyták“ a játékot, 2 főbelötte magát, 2 elment hivatalba, egy pedig elment ispánnak. Ellenben a Bika-vendéglő minden pincére, szobalánya és cigánya házat vett Debrecenben.

Mert az egész napi rezsit a nyertes fizette. S ez a napi rezsi több száz pengő volt naponta.

S bizony 2 év alatt ez a napi rezsi elvitte az 5 vagyont.

Tehát a hiba itt sem a kártyázásban, hanem az urak mulatni szeretésében volt.

S ez így van az életben minden szórakozással.

A kártya kedves szórakozás. Amely pillanatban létkérdést eldöntő valamivé lesz, akkor többé nem beszélhetünk róla, mint játékról, hanem csak meggazdagodási mohóságot kielégítő eszközzől.

Egy „sakktudós“, egy szenvedélyes vadász,

ügybuzgó hivatalnok, ambiciózus politikus hitvese könnyezhetik annyit csendes magányában, mint egy szórakozó kártyásé.

S én, ha nő lennék, szívesebben tudnám azt, hogy a férjem délután 5-től 8-ig baráti kompániában 3—4 spriccer mellett veri a blattot, mint venném kényszertudomásul, hogy „hivatalos ülésen“ volt. Tudom, hogy e pár sor asszony kezébe kerülve, élénk ellenvetésre talál, de ugyanaz a nő Monte Carlóban férje tudta nélkül is feltesz egy aranyat a „szerencse számára.

Már pedig a roulette sem más, mint — hazárdkártya, szerencsejáték.

Ha az egyik ördögbiblia, a másik ördögmotolla.

A vérbeli hazárdjátékosok erre azt mondhatják nekem, hogy csak a hazárdjáték az igazi kártyajáték. Erre én azt válaszolom, hogy a játék szó magában foglalja a kedélyt, mosolyt, s ott, ahol létről, nemlétről, avagy csak egy álmatlan éjszakáról is van szó, az többé nem játék, hanem tényleg ördög, a kapzsiság ördöge. Elhiszem, hogy Szemere Miklós százezreket ugyanazon nyugodt szívvel vesztett el avagy nyert makaón, mint más, szegényebb ember commerce játékon 10 vagy 20 koronát, de ő egész létét ép úgy nem tette fel egy lapra, mint más, ha ultimót mond s azt megkontrázzák.

A kártya lehet egy háznak kedélyderítő jó barátja, de lehet tényleg azzá, amivé a nem fékezett mohóság teheti: ördög bibliájává.

A tarokk-játék kézikönyve!

ELŐSZÓ.

Jelen füzetecske kizárólag a négyes tarokk-játék, az úgynevezett Paskievics játék, avagy invites tarokk szabályait foglalja magában. Nem annyira a játék megtanítása a cél, mint inkább írott szabályba foglalni a játék taktikáját s lehetőleg egyesíteni azokat a kérdéseket, és nézeteltéréseket, amelyek a tarokkot „hangos” játékká, megbeszélős, vitatkozó „szórazóssá” fajtalanítják.

Vannak kérdések (invitálás, renonce eldöntése, bemondások sorrendje stb.), melyek edzett jó játékosok között is csetepatét okoznak. Főbb vonásokban festjük csak a tarokk-játék lényegét, részletesebben tárgyaljuk ellenben a fentemlített vitaanyagot.

A játékkártya.

A négyes tarokkjátékhoz a 42 lapos francia kártyát használjuk, mely áll 21 tarokkból (1—21-ig) és a skízből (tulajdonképen a 22-es tarokk) és a 20 színes kártyából. Színek: a pik, treff, (tréfle), karo (carreau) és a kőr (coeur) avagy e legutóbbi németesen herc (Herz). Minden színben 5 figura van és pedig: az ász, a bub (alsó), a lovas (felső), a dáma és a király.

A tarokkártyák közül különös fontos szerepet visz az I-es (pagát), XXI-es és a skíz. E három neve honneur. Licitálni csak ezek birtokában lehet, kivéve, ha a három elől ülő nem licitál, akkor az osztónak jogában van honneur-vétel reményében licitálni, de ha nem kap honneurt, fizeti az ultimó kasz-

szába a honneurök értékét, $3+2+1=6$ egységét, mit a legközelebbi bemondott ultimónál az ultimót vivő visz haza, illetve bukás esetén megdupláz.

A színek közül csak a 4 királynak van fontosabb szerepe. Mind a négy király hazavitele külön díjaztatik s ép azért királyt talonba fektetni nem szabad.

Az osztás.

Az osztás jobbkéz irányában történik. A megkevert kártyát ellenben a balszomszéd emeli el. Ha a kártyát elemelték, az osztó először letesz 6 kártyát, az úgynevezett talont. Azután ad mindenkinek 5—5 lapot s azután 4—4-et. Szóval minden játékosnál van 9—9 kártya, a talonban 6. Ha a balszomszéd nem emeli el a kártyát, hanem csak reáüt, akkor a jobboldali első játékos diktálja az osztás módját. Kéri az első, második, harmadik stb. 9 lapot egyszerre vagy kéri a kiosztást hármával.

A licitálás.

Licitálni csak honneurrel lehet (lásd fentebb), a licitálás lefelé megy és a talonban fekvő kártyákért folyik s háromnál kezdődik. A játékosokat ezentúl A B C D betűkkel jelezzük.

A-nál van a XXI, C-nél a skíz, D-nél a pagát. A mond hármát, B mond pászt, C mondhat kettőt, D a pagáttal, ha nem igen erős tarokkban, hallgat (ugyanis csak egy lapot kap, minek drágítsa a játékot). A, ha nincs nála a XX-as, köteles megtartani a 2-öt, mert ha nem tartja, az azt jelenti: nálam a XX-as nagy honneurrel (pagáttal XX-as

tal is licitálók. (Fejlődőképes lap.) Indok: Senki nem követelheti tőlem, hogy gyenge legény létemre erősbe ne próbáljak kapaszkodni s ne óvjam bőrömet egy voláttól. Elvégre, ha jó vagyok a XX-as komának skízzel egy volát bemondásához, ne vágjon savanyú képet, hogy 2 fillért fizet gyenge alapon álló házasságunkhoz. Én játékjogomról nem mondok le, mert szerintem nemcsak az a tarokk-játék, ahol a lapkiosztás szeszélye alapján a legjobb lapjaihoz jutó két játékos összeházasodik a gyengék rovására, hanem az is, ahol meg kell küzdeni a pártiért. De meg sokszor jól is vásárol. (Fejlődésképes lap.)

Más az eset, ha a pagát hátul ül a gyenge tüdejével. Ott bizony hallgass a neve. Mert esztelenség mesterséges úton bedrágítani a játékot, s 3-as volát helyett fizetni, s főleg fizettetni a szegény partnerrel szóló volátot. A licitálás megtörténte után jön a segítségül hívás. Ha nincs nálam a XX-as, azt kell segítségül hívnom, kivéve, ha tarokkot fektetnek. (Azt is szabad, kivéve a honneuröket.) Akkor bármelyik számú tarokkot hívhatom segítségül. (Kivéve I, XXI, skíz és a királyok.) Első 2-öt mond, jelzi a nála lévő 19-et, ha azonban csak 2 lapot akart venni, akkor tartania kell az utána bemondott 1-est vagy szólót ezáltal jelezve, hogy ő nem invitálni akart. Sorrend: A—B—C—D játékos. A mond paszt, (nincs honneurje), B mond hármát, C mond 2-öt D mond pászt, B megtartja a 2-öst, C engedti (t. i. joga volna tovább licitálni 1-ig, utána szólóig. B úr kap 2 lapot a talonból. C úr 2-öt, D úr 1-et és A úr 1-et. (Természetesen az utolsót,

mert sorrendben kapják a talont licitálás szerint).

Ha a 3-as licitálás után a következő nagy honneurös direkt 1-est mond, ez már invitálás, jelzi, hogy nála a XIX-es s felhívja az elsőt társulásra. Ilyenkor a XIX a segítségül hívott, ha direkt szólót mond a második licitáló, akkor jelzi a nála lévő XVIII-ast. Ha az első 3-at, a második 2-öt mond s erre az nem tartja a 2-öt hanem 1-et mond, akkor ő invitálja a másodikát solóra, jelezve a XVIII-at nagy honneurrel magánál.

Ez az invitálás 3—2—1-soló sok helyen XIX-es invit. Elv lévén: egyet ugrom a licitálásnál (a tartom a 2-öt), egy ugrás a segítségül hívásnál nem XX-as, hanem XIX-es. Mindkét invitálás helyes, de játék kezdete előtt idegen játékos információt kérjen a helyi szokásról.

Pagát nem invitálhat, de invitet bármily gyenge fogadhat (sőt hasznos is;) licitálni ellenben csak mint első licitáljon, vagy akkor, ha licitálása után a talonból két laphoz jut s erősödést remél. Ugyanez áll a gyenge XXI-re is.

A licitálás fokozása drágítása a játéknak s míg a 3-as volát 6 egység, a soló volát 24. A licitálásnál ez mindig szem előtt tartandó, de ennél is jobban az, hogy egy szegény ártatlan partner bőrére is játszom s indokolatlan játékdrágításnál kitépik a bajuszomat.

Ellenben A úr mond 3-at a skízzel, C úr invitál a XIX-sel s 1-et mond, a D úr, kezében 6 tarokkal, közöttük a pagáttal okvetlen solót mondjon, hogy 2 laphoz jusson.

Mert ha megtartja a solót az A úr (ami majdnem kötelesség), 2 laphoz jutok, ha nem tartja, igaz, hogy nem kapok 1 lapot sem a talonból, de segítségül hívhatom én, a rongyos pagát a derék becsületes XIX-et, kinél okvetlen van egy nagy honneur, mert invitált s valószínűleg erős lapja is van, mert invitálni csak erős lapra illik.

Elv: invitálni csak erős lapra, invitet fogadni bármily lapra. A talonból csak a játékos által letett lap, illetve lapok a játékosoké, a partner által letettek nem. Kivétel, ha a segítségül hívott tarok letétetett a talonban, mikor is a hivatalból kontra következik, akkor az ossztalon a magára maradt játékosé. Mert egyedül maradni magában is nagy gyengítés s így jogosan illeti meg a talon.

Bemondott ultimó esetén a pagátot utolsónak kell megtartani a tarokkok közül; pl. XXI fogás elkerülése végett nem lehet feláldozni a bemondott ultimót, hanem megadással kell a nagy pillanatban a skíz bárdja alá hajtani üldözött fejét.

A licitálás, vagy invitálás megtörténte után a bemondás a következő: I. A úr: segít a tarokk XX-as, II. B úr most vagy azt mondja: pas! s megindul a játék minden további bemondás nélkül, vagy azt mondja: 4 király, volát stb., s ez esetben B, C, D úr még beszélhet újra s kontrázhathatja a bemondott figurák bármelyikét.

Ellenben! — A úr hívja segítségül a húszast (D úr) s D úr azt mondja: 4 király, mire C úr megkontrázza a 4 királyt, D úr erre rekontrázza, C ur szubkontrázza s erre

D úr azt mondja: hirskontra 4 király s bemondom a tulétroát! Ez nem megy! Nem pedig azért, mert a kontra, rekontra stb., nem új figura bemondása, hanem csak fokozása egy bemondott figura árának.

A tarokkszámot (8—9) bemondani, vagy elhallgatni szabad tetszés szerint a játék bármely bemondási fázisában. Kivétel: hogy a pagát-ultimót bemondó játékos köteles — ha van — a 8 vagy 9 tarokkszámot bemondani. A segít a tarokk XX-as, mire a XX-as tulit mond, erre A bemondja a 8 tarokkot, ami a bemondásokat újra szabaddá teszi s újabb bemondást mozgósíthat (4 király, ultimó stb.). De! Végérvényes lepásslolás után már nem létezik tarokkszám bemondás, sőt ez renonce és elárulása az erőviszonyoknak. Ha tarokkszám elhallgatásával be akartam ugratni az ellenfélt kontrázásba, vagy figurabemondásba, viseljem az anyagi büntetést piszkos kis lausolásomért.

Vannak ellenben vidékek, hol a 8 vagy 9 tarokk bemondása után új bemondásnak helye nincs.

Ez óriási tévedés. Megöli a játék szépségét már csirájában s a volát bemondást alig tudom elképzelni, ha ahhoz az kell, hogy egyiknek se legyen 8 tarokkja.

Sőt a tarokkszám bemondása feloldja az eddigi passzokat is és feljogosít újabb bemondásra.

Tessék próbát tenni a kétféle módszerrel s meglátják a szépségdifferenciát. Ha a licitálás megtörténte után, illetve a talon felvétele után a játékosok közül valakinél a XXI-es egyedül

maradt, vagy egy tarokk sincs, joga van a játékot megsemmisíteni, illetve új osztást követelni.

De ezen jogával a segítségül hívás előtt, tehát a talonfelvétel után azonnal kell élnie s nem lehet kivárnia, vajjon a partnere elég erős-e a bemondott figurák kontrázásához.

Blank pagát, vagy blank skíz játszani köteles, hasonlóképen a pagát és XXI együtt.

Ha A egyenesen 2-öt mond, vagyis XIX-e van s a B úrnál nincs pagát, hanem nagy honneur van, okvetlen solót mondjon s nem 1-et, hogy a partnere 2 lapot kapjon s ha nála a nagy honneurön kívül (mert annak ott kell lennie, ha invitált), a pagát is erősödjék s ultimót mondhasson, ily esetben azonban, ha B úr nagyon gyenge, az invitálás dacára se mondjon tulit, jelezve ezzel gyengeségét. Altalában a tuli bemondása már fél jelzése az erőnek.

Néha még holtbiztos tous les trois esetén is veszélyes a tuli bemondása; pl. invitál az erős ~~vagy honneurös~~ XXI-es s nálam a blank skízes és pagát, szóval nálunk van mindhárom honneur, mire én, az invitált, bemondom a tulit (segít a XIX vagy XVIII tulival), az erős invitáló tuli bemondására elég erősnek tartva, bemondja a 4 királyt, mit a 7—8 tarokkal felszerelt XX okvetlen kontrázik, sőt a tuli hazavitele miatt még a partit is kockáztatom. (Le kell hívnom az 1-et s kimegy a partnerem nagy honneurje s a XX úr marad, sőt solo invitál, a XIX is, XX is.)

A 4 király pláne erős biztatás az ultimó,

esetleg volátbemondásra. S bár a túlóvatos játék is a játék szépségének rovására megy, mégis inkább ajánlom, különösen kezdőknek, az óvatos, mint a merész játékot. Mert tagadhatatlanul szép virtus 5 tarokkal ultimót csinálni, de csak az próbálhatja meg, ki okvetlen tud 22-ig olvasni, (t. i. a tarokkot olvasni: kötelesség) s aki már ismeri a játék összes refinériáját.

2 nagy honneurrel sem mondok tulit, ha 2—3 tarokk az összes támaszom.

Meggondolandó a játék kontrázása, vagyis a játék megellenzésének bemondása, illetve tagadása annak, hogy a játékosok a partit megnyerik (tehát nem annak bemondása, hogy: én nyerem) s így egyenlő pontszám 47—47 mindig a játékosok, felvevők veszti a játékot.

Meggondolandó azért, mert duplájára emeli a díjakat, de főként, mert magával viszi a rekontra útiböröndjét is, amikor már 4-szeresét kell fizetnem az eredeti fizettségnek.

Kontrázásnál és a továbbellenzésnél (rekontra, szubkontra, hirskontra) nemcsak a lap erőssége a fontos, hanem a játékosok ülési helyzete is. Mert hiába van a C úrnál a XXI, XIX, XVIII, XVI, XIII és VIII-as tarokk, ha az utána következő D úr rekontráz, nincs tovább beszéd, mert D úr skízze, XX, XVII, XIV és XII-es tarokkja 5—6 ütést biztosít partnere számára. Míg ha a C úr a játékos-társ, az eset ép fordítva áll. Tehát jó játékos mérlegeli az ülési sorrendet is.

A hirskontra (játék 16-szorosa) szerintem

szolid társaságban a legmagasabb drágítás, ezen felül legfeljebb magánfogadásoknak van helye, 2 hevesvérű játékos között a másik két ártatlan néma társ kihagyásával. Tarokkszám bemondása nem kötelező egyik fél részéről sem, de elhallgatott tarokkszámért csak a nem játékvevők vagyis a 2 ellenpártner fizet egymásnak, partner partnernek nem. Szabály, hogy hamis tarokkszám nem mondható be, pl. 9 tarokk helyett csak 8.

Tarokkot számolni kötelesség! 22-ig az ember, ha nem tud olvasni (persze csendben), az ne üljön le tarokkozni. (Aki csak 21-ig tud olvasni, játszik 21-est.) Ha az utolsóelőtti kihívásig 20 tarokk ment ki, kezemben egy szín és a pagát, megreszkírozom a csendes ultimót. Ha színben egyezem a hiányzó tarokk tulajdonosával, legfeljebb a partnerem csendesen sóhajtja: Te suszter! S utóvégre ez nem sértés! Mert a suszter is van akkora úr a műhelyében, mint a miniszter a bársonyszékben és a miniszter sokszor rászorul a suszterre (sok cipő fogyott a bécsi szaladgálással), de a suszter ritkán szorul a miniszterre (az ő ügyét nem a minisztériumban, hanem a sóhivatalban intézik el). S elvégre a suszterből még lehet jó miniszter, de miniszterből jó suszter soha (rossz, elég akad.).

Számítás: A játék lejátszása után a 2—2 játékos összeadja az elvitt lapokat. Király, honneur számít 5 egységet, dáma 4-et, lovas 3-at, alsó 2-öt, ász és minden tarokk 1-et, nyert a játékos, ha 48-at, ellenfél ha 47-et visz.

Táblázat a bemondások díjazásáról.

3-as játék	1 egység
2-es játék	2 egység
1-es játék	3 egység
soló játék	4 egység
tous les trois	2, bemondatlanul 1 egység
4 király	2, bemondatlanul 1 egység
ultimó	10, bemondatlanul 5 egység

Volát bemondva a játék 6-szorosa, bemondatlanul a 3-szorosa.

XXI fogás bemondva 21 egység, bemondatlanul 11 egység.

Ezzel körülbelül kimerítettem a játék változatokban gazdag forrását, az itt elmondottakban. Most térek rá a tulajdonképeni vitalapra: a renoncera!

Renonce, szabályellenesség mindaz, ami a játék sima, szabályokban előírt lefolyását akadályozza, hatással van a játékra s a játékosra egyaránt és így a játék realitását megsemmisíti.

A renonce a játékban az, ami a polgári életben a — kihágás! — Több faja van s az előidézett anyagi veszteséghez mérve különbözőkép is büntetendő.

Megjegyzem, a renonce szerintem mindig tévedésnek minősítendő, mert a feltevés az, hogy csak úriemberrel ül le az ember kártyázni s így a szándékosság, illetve annak feltevése kizárandó.

De a polgári életben elkövetett kihágást is különbözőkép büntetik s a gondatlanságból okozott emberölés súlyosabb elbírálás alá esik, mint a pezsgős vacsora utáni közcsend-

háborításnak deklarált „hangulat“ a Kossuth Lajos-utca éjjeli csendjében.

A renonce első legenyhébb válfaja az elosztás. Az osztó rosszul osztott, ragadt a keze, vagy a kártya. — Nem büntetendő! Oszt újra! Elég büntetés az, ha a partnerek körében éneklük: minden Lajos kétszer oszt! Második fok: hibás bemonadás, mit az ellenfél természetesen kontráz. Ezt fizetem az ártatlanul berántott partner helyett, ha csak a bemonadásnak nem volt valami reális, a három másik játékos közül kettő által elfogadott háttére. Pl. pagáttal tulit mondok s ezt természetesen az ellenfél kontrázza, fizetem feltétlenül a partnerem helyett is, de én mint A úr 3-at mondtam a pagáttal, B úr 2-öt mondott, C úr 1-et, s én azt megtartom, erős lapom lévén, segítségül hívom a XX-ast s (ez C úr) ő tuli és 4 királyt mond egyszerre. Én esetleg abban a hitben, hogy nála a skíz sok tarokkal és B úrnál van a XXI-es, bemondom pagátos létemre a XXI fogást, mit bizony a B úr, ha nála nem a XXI, hanem a skíz van, bíz' Isten megkontráz s megfizetem a nagy biztatást. De fizetni kell. Itt büntetés ért engem, mert a pagáttal akartam elfogni a XXI-et és éri a derék XXI-est, aki többet kotyogott, mint illik egy jámbor hajadonnak. Ellenben ilyenkor, ha C úr erős XXI-es és A urat ultimóra biztatja, mondjon csak 4 királyt, ha meg mérsékelt erővel bár, de XXI-et szeretne vinni, mondjon csak tulit.

Ha a kettőt egyszerre mondja, okvetlenül skízt jelez.

Hibás invitálás esetén a renonce azonnal konstatálandó s a játékot megkezdés nélkül összedobjuk (hibás ellenben jogosan dorgálható). Honneur nélkül licitálni nem szabad. Kivétel az az eset, ha az osztó előtt senki sem licitált, ő mondhat honneur nélkül 3-at, de ha a talonból sem kap honneurt, befizeti a büntetést (vagy más helyi szokás: köteles lejátsszani a játékot, saját magát híva segítségül). Osztas közben felborul egy kártya. Azon esetben, ha játékra lényeges lap nevezetesen király, honneur, vagy XVIII, XIX vagy XX tarokk: nincs játék, új osztás, de az osztó gazdagabb lesz egypár megjegyzéssel. Büntetés nincs. Lepásszolás után semmiféle mondasnak vagy kérdésnek helye nincs! Ki a kihívó? Szintén renonce!

Mert ezzel jelzem, hogy ultimót mondanék, de attól függ, hogy ki a kezdő. Ugyis megbökik a kezdőt, ha tétlenül bámul a levegőbe, hogy: indulj már! Ez azonban nem jelenti azt, hogy, amiért a jogos kezdő alszik, én az asztal közepébe vágjam a herc királyomat, ezzel tudatva a partnerrel, hogy hol leledzik őfelsége, hanem megbököm ökelmét: kelj fel ecsém s indulj! Altalában egy fontos lap kimutatása, partneri, vagy ellenféli mivoltnak elárulása s kártyán kívül, beszéddel vagy tettel mind büntetendő s szerintem, ha ezt négy játékos közül kettő konstatálja, fizetnem kell mindazt, amit bemondtak, fizetnem magamért partnerem helyett. Itt újra kivétel azon eset, ha kotyogásom, bár felesleges, a játék lefolyására semmi hatással nincs. Pld. Ha már megelőzőleg sem volt tarokkom, hiába szólok partne-

remnek, mikor a pagát az asztal közepére dobatik: Ne bánts, majd én ütöm! Tudják, hogy nincs tarokkom s ilyenkor a pagát is ür. (De csak akkor.) A renoncenak súlyosabb faja az elskartolás. Vagyis ha a talonban nem annyi lapot teszek vissza, ahányat vettem, vagy lefektettem egy honneurt, vagy királyt. Ha királyt fektettem le tévedésből, vagy több lapot, vagy kevesebbet, fizetek mindent, partnerem helyett is, amit bemondtak, de csak az ellenfélnek. Hasonló az eset a honneurel. Ha az elskartolással egy bemondott figura hazavitele válik lehetetlenné, minden körülmények közt fizetek a bemondónak még abban az esetben is, ha nem csinálták volna meg a figurát. (pl. 4 királyt mondtak, 2-öt hazavitték, 3-ikat partnerem elvitte, 4-iket lefektettem ??::: mégis, mert esetleg, ha a 4-ik király a kezemben lett volna, esetleg hazavitték volna mind a négyet. Itt már szigorúnak kell lenni, mert büntetni kell egy precíz játéknál, mint a tarokk: a szórakozottságot. (Ilyen esetben bemondott tarokkszámnál visszafizetem a 2-2 filléreket.) S most reá térek a legsúlyosabb renoncera, a színre szín nem adásra, mely feltétlenül a legnagyobb hatással van a játék realizására.

A renoncirozó fizet mindhárom társának minden bemondott figurát. Mert nem renonce esetén kérdéses, megvitték volna-e a figurát. Szintén helyes elv, hogy szintévedés esetén mindig a másik fél a nyertes s annak fizeti a másik kettő közül a hibás, ha különben ők nyerték is a játékot.

Ily esetben legalább legyen szabály, hogy a

renoncirozó legalább a két ellenfélnek fizessen partnere helyett is, bár még ez se teljes igazságszolgáltatás.

Elv: Színrenonce esetén a renoncirozó fizet mindhárom társának, minden bemondott figurát és a játékot. Ellenben nem fizeti a csendes tül, ultimó, 21 fogást, 4 királyt és csendes volátot. (Igy is egy helyett 3-nak fizet.)

Esetleges megállapodás esetén (előzetes) legalább a két ellenfélnek, tekintet nélkül nyertek volna-e vagy nem.

A tarokkjáték taktikája.

Sokszor halljuk e kijelentést: tegnap nagy csatám volt! „Tegnap levágtam őket”, stb.

A küzdelem, a levágás azonban nem a harcúterén, hanem a zöld asztalnál, illetve a kártyasztalnál történt. A kártyajáték csata, melynek így taktikájának is kell lennie s van is. Nemcsak a kártyajárás szeszélye, hanem a „lap” kihasználása, egyes kártyalapok ütközetbe bocsátásának sorrendje, alkalmas pillanatban való felhasználása is fontos dolog. Ugyanaz a lap egyik kezében lehet fényes győzelem, a másikéban csúfos bukás. Mindezt a „taktika” dönti el.

Különösen áll ez a tarokkjátékra. Általános szabályt itt leszzegezni vajmi nehéz, de mégis meg lehet szabni egy bizonyos irányelvet, amivel a játékot vezetni kell. Vannak szólás-mondások, amiket kezdő játékos előtt hangoztatni nem szabad, mert csak kapkodóvá, bizonytalanná tesszük játéktudásuk fejlődését. Például: „Partner carreaut nem tart”,

„Ultimó ellen feketét“ stb. Mindmegannyi üres és ügyetlen frázis.

Ellenben: „A felvevő partnere tarokkal indul“, ez már közelebb áll az általános irányelvhez, de ez alól is sok a kivétel.

Ha az ellenfél kontrázik, a felvevő társa okvetlenül szint hoz, kivéve, ha a kontra dacára a felvevő tarokkal indult, jeléül annak hogy sok tarokkja van és nem fél sem XXI. fogástól, sem ultimótól. Ilyenkor a segítőtárs csak tarokkal folytatja a hívást.

Akár a felvevő, akár ellenfél segítőtársa vagyok, a partnerem tarokk hívását tarokk hívással viszonzom, kivéve, ha nagyon gyenge vagyok s ellenfélnél tételezhető fel a pagát. Ellenkező esetben gyenge tarokkszámom mellett is folytatom a tarokkhívást.

Szem előtt tartandó az ülés sorrendje is. Mert ha gyengék vagyunk (én és partnerem), friss szint lehetőleg az hívjon, aki alá hív az ellenfeleknek. Pl. Az ülési sorrendben A. partnere D., B. partnere C., ilyen esetben lehetőleg A. hívjon színeket s ne D. Általános szabály azonban itt sincs.

A királyt sajnálni nem kell, sőt a nagy tarokkok s honneurök kikergetéséhez azokat kell felhasználni.

De ha volátot modanak a felvevők s én, mint ellenfél vagyok az induló, fejetlen legrövidebb színemet hívom, hátha felvevő és partnere egyezik színben s partnerem csenevész tarokkjával megbuktatja a volátot.

Kihívó vagyok. Utánam ül játékot felvevő partnerem s ő utána a szintén licitáló

nagy honneurös s nem tudom, kinél van a skiz; az ellenfél nem kontrázott, mint kihívó nagy tarokkal hívok, hátha partneremnél a XXI-es s kistarokkjai vannak. Ha nagy tarokkomba a partnerem közepes tarokkot dob, az utána következő nagy tarokk hívásomba kisebbit, például előbb eldobja a XI-et azután az V-t, azt jelenti: kívánja a tarokkozást. De ha II avagy III tarokkot dob be, azt jelenti: tüzet szüntess!

Különösen ügyelni kell, ha nincs tuli mondva s csak a felvevő licitált. Szóval kinn van valahol nagy honneur. Ilyenkor úgy a felvevő partnerének, mint a másik két játékosnak ügyelni kell. Részint imitálni a XXI fogásra menést, de viszont arra is kell ügyelni, hátha partneremnél a XXI s azt megmentsem. Ha partnerem első alkalommal, mikor hazamehetnék a XXI-essel, nem megy el, akkor már skízt kell nála feltételezni s ha üléssem megfelelő, csinálom az eszem, mintha én akarnám elfogni a kis hajadont. Mert szép dolog a XXI fogás, de, ha hátulról ülve fogják el, akkor szégyen és nagy kacagás. Ha gyenge pagátos vagyok is és segítője a tulit mondó felvevőnek, nem igen hívom le a pagátot, mert ezzel egy nagy honneurt kergetek haza. Várok, hátha az ultimó ellen fektető ellenfelek szint hívogatva, egyeznek s akkor olcsón viszem haza a pagátomat.

Ha partnerem, mint engem segítségül hívó felvevő, az első, tulit mond és királlyal indul, nem próbálok impasse-t adni (kis tarokkal próbálni ütést vinni), mert ő biztosan hosszú

színének hívta a tetejét, hanem magasan beütve közepmagas tarokkot hívok, hogy a közbul eső (ha partnerem közé esnek mindketten) ellenfeleim kénytelenek legyenek ütő tarokkjaikat elvesztegetni.

Az ellenfél játékosai közül mindig az üsön be magasabb számú tarokkjával, aki rövidebb, hogy ezáltal több tarokkos társát mentesítse értékesebb tarokkjainak elvesztegetése alól.

Különösen ügyelni kell az ellenfelek közül annak, kinek kevés tarokkja van, olyankor, ha a felvevők sem tulit, sem tarokkszámot, semmi figurát be nem mondtak. Mert ez az ő gyöngeségüket mutatja; én magam is gyenge lévén, okvetlenül partnerem az erős s ha pláne öregpaposan lehívják a pagátot, ezzel is jelezvén gyengességüket, ha reám kerül a sor, mint ellenfél, gyenge legény létemre is tarokkot hívok, mert tudom, hogy partnerem erős, esetleg elhallgatott tarokk száma van.

Egy-két kis tarokkot legtöbbször hasznos megtartani, hogy az ütést szükség esetén átengedhessem a társamnak. Akár azért, hogy partnerem hívhasson, akár azért, hogy ne én legyek kénytelen partnerem XXI-esét pusztulásba kergetni. — 6 tarokkal, mint ellenfél, lehetőleg több szint tartok ultimó ellen.

Mint kihívó 7 vagy 6 tarokkal, de ebből két ütő lappal, lehetőleg legkevesebb szint. — esetleg, ha lehet, csak egy szint — tartok. A 4 király bemondás már igen erős biztatás, ezért ezzel óvatosan kell bánni. A tuli bemondás is félbiztatás, erre is ügyelni kell. Bár a túlóvatos játék sem szép.

A játéknak igen sok felségesen szép fortélya van, amiket azonban már inkább csak a praxis tanít meg s nem a könyv.

A tarokkjáték 10 parancsolata.

1. Tarokkozni csak az üljön le, aki az elemi iskola 2-ik osztályát sikerrel elvégezte s 22-ig igen jól tud számolni, mert tarokkszámolás nélkül a tarokkjáték olyan, mint a finom sült egy csepp só nélkül: íztelen!

2. Idegen játékosok között először is érdeklődjél a háziszabályok iránt s mindig te fogadod el a másik 3 szokását s ne te erőszakold rájok a te szabályaidat, mert az esetben, ha rosszul játszol, megvan a mentséged, de ha saját szabályaid szerint is rosszul dolgozol, suszternak néznek.

3. Szomszédod lapjába csak akkor nézz bele, ha nem veszik észre s ilyenkor is lehetőleg csak egyik szemedet reszkírozd, hogy ne tudja a jobbszemed, mit csinál a balszemed. Így legalább félbecsületes játékos maradsz.

4. Ha valami óriási baklövést követtél el, okvetlenül támadj partneredre, mert így ő fog védekezni, nem ő fog támadni.

5. Ha elolvasván a tarokkot, s pagátodat a végén szerencsésen agyonütik, siess konstataálni, hogy Piatnik tévedett, mert 23 tarokk van a pakliban. Ilyenkor általában jó valami szellemes viccet mondani, s lehetőleg az egész csomó kártyát a markodban szorongatni, mert partnered kezébe jutva, esetleg fejed irányába röpítették s látható jelét fogod viselni számtudományodnak.

6. Ha 21-esed bajban van, hideg flegmával

olyankor dobd az előtted lévő kártyák tetejére a 21-esedet, mikor a lázban lévő skízes villogó szemmel, halavány arcod remegését keresve, nem néz az asztalra s már dobja a félig-meddig kézben lévő közömbös tarokkot 21-esed tetejére. Igaz, hogy ily szerencsés szökés halálesettel szokott végződni, mert vagy a guta üti meg szegény skízirtokost, vagy partnere üti agyon, de téged szerencsés áttörési kísérletedért a gorlicei hősök közé iktatnak.

7. Bármily gyenge pagáttal elől ülve ne engedd át a játékot az utánad ülőnek, mert a kontra csak 16 fillér, de ha kiengeded a solót, csak azért, hogy két lapot kapj, ellened még mindig fennáll a bemandott soló valószínűsége az ő kis 56 filléres fizetségével.

8. Invitálni pedig ép a fenti törvény kifogásaként csak erős lapra invitálj, mert esetleg kaputévedés folytán az erős skízes helyett a gyenge pagátot invitáld meg, s ilyenkor önerődre kell bizony támaszkodnod.

9. Tarokkot fektetni játékszavarás végett bár néha hasznos, de gondolj mindig arra, hogy az így berántott bárányka, ha nem is káromkodik, epezacskójába összegyűjt egy kis revanse eszmét, s mikor téged kontráznak „hivatalból”, ne káromold a piszkos fektetőt!

10. Ha „elvből” nem teszel ki az asztalra egy fillért sem, mert „babonás” vagy, szóval egész délután más pénzből akarsz szórakozni s a jobbra-balra „hozomnál” egy pár hatos nézeteltérés van, fizess szó nélkül, mert partnereidtól igazán nem kívánhatod, hogy „babonád” miatt mérlegképes kettős, sőt hármas könyvelőt tartsanak.

UTÓHANG.

Jelen könyvecskémet immár 20 esztendeje megírtam, de nyomtatásba adni nem mertem, mert magam is megijedtem a gondolattól, hogy 25 éves ifjú szedjen szabályba olyan dolgot, amin 80 éves emberek is állandóan vitakoznak.

Azóta 20 év telt el s ezen idő alatt az ország különböző vidékén sok ezer partit játszottam le a legkülönbözőbb helyi szokások szerint, de az így kialakult véleményem is az, hogy a 20 évvel előbb megírt könyvön alig kell változtatnom.

Jól tudom így is lesznek, kik ezt, vagy azt a tételt kifogásolják, de engem megnyugtat a tudat, hogy szabályaimat legalább 100 kiváló játékos olvasta el kiadás előtt és sürgettek a könyvecske kiadására. Kifogás alá esett már maga az invitálás. Miért nem 19-es invit, a 3—2—1 soló invitálás, mikor ez csak ugrás licitálásnál?

Kérem! Ha kötjük magunkat a 2-es ugráshoz, akkor az elől ülő 18-as az ő 7 tarokkjával csak úgy invitálhatna, ha előlről rögtön 1-et mondana s ez esetben az utána ülő skíz 5 tarokkocskával nem mondana solót, remélve 1—2 tarokkvételt és sunyi módon megcsinált XXI. fogást, míg így a 3-ra 2-öt mondva s erre az elsőtől beinvitálva szégyenli skízzel az invitet el nem fogadni, tekintve, hogy kölcsönkenyér visszajár s tekintve, hogy ez invites tarokk és nem ugratós. Nagy vitám volt a megvihetetlen bemandás fizetését, illetve érvényét illetőleg. Fizet-e a bemandott 21 fogás, ha a 21-es nem ellenfélnél, hanem partnernél van?

Szerintem feltétlenül! Mert a 21 fogás bemondása figura. S nem lehet oly figura a tarokban, amit ha megviszek, kapok pénzt, ha elvesztem, nem fizetek. Ugyanis nemfizetés esetén a 8—9 tarokkostól balra ülő partner kockázat nélkül mondja be 7 tarokkal a XXI fogást, mert ha a partnernél van a XXI., nem fizet, ha közül van: elfogják.

Amit bemondok s nem csinállok meg partneremmel társulva: fizetek! Megcsinálom: bevasalom!

Skíz nélkül nincs volát! S mégis előfordulhat prima játékosok között skíz nélküli volát bemondás! Megkontrázzák: nem hivatkozhatom arra, hogy nem nálunk volt a skíz!

Saját élményem! A úr: prima játékos kezében lehetetlen nagy lap 3 honnurrel s 17-ig áll 8 tarokkal. Segít a 16-os tuli, négy király, volát, ultimóval. 16-os ideges bácsi 9 tarokkal kezében, aki minden más körülmények között kacagva kontráz mindent, most csak az ultimó bemondásáért dühöngve bemondja a 9 tarokkot. Erre én, élelmes magyar, nem törődve az elkeseredett honfival, megkontrázom az ultimót. Ez ne számítson? Miért? Mert valaki ideges, avagy 8—8 filléreket szedett tarokkszámiaiért büntetés nélkül?! Nem lehet kérem! Nyerhetek, tehát veszthetek. Legyen óvatos a játékos a bemondás sorrendjével. Ugyis kiderül, mi van közbül.

Az első az ő 8 erős tarokkú pagátjával segítséget hív, s a leghátul ülő skízes avagy 21-es tuli bemondására ultimót mond és nem 21 fogást. Majd elvégzi azt helyette az utolsó úr. De kockázat nélkül figurát bemondani nem lehet.

Valószínű, hogy éppen ezen megállapításom szerez legtöbb ellenmondást, de igazam bebizonyítására kérem a „jó“ helyzetben ülő skízes, éljen a „szabad XXI fogás bemondás jogával“ — elrettentő példaul.

Lehetetlen szokásnak tartom renonce esetén számolni, nyertem-e, vesztettem-e? — Partnernek fizetek-e, avagy ellenségnek?! Legkevesebb, ha a 2 ellenfélnek fizetek! Kivel szemben áll fenn a renonce?! Elsősorban az ellenféllel szemben. Példát mondok:

A úr: skíz ~~XIV~~ X, VIII, VII, V, III hercdáma, treff király;

B úr: XX, XIX, XVII, XV, XII, XII herckirály, treff dáma;

4 király biztatására elindul a fejetlen színével, C úr: I, XVI, XIV, XI pikk király, pikk vörös, pikk alsó, herc lovas, káro király;

D úr: XXI, IX, IV, II treff ász, treff alsó, káro lovas, káro ász, pikk ász.

D úr elskartolja magát, letéve herc alsót és herc ászt, mikor csak egy lapot volt joga letenni. Talon: herc alsó, herc ász, káro dáma, treff dáma. A úr 21 fogást óhajtva, B úr 4 király biztatására elindul fejetlen színével, herc dámával. B úr beleteszi a herc király, C úr herc lovast, D úr, tekintve, hogy 1 herc helyett 2 hercet tett le (elskartírozta magát) beüt a 21-essel, holott ellenkező esetben B úr királyával ütésben maradva, irgalmatlanul 21 fogást, volátot, 4 királyt, tulit csinál, így az elskartoló ütésben maradva, lehívja blank treff ászát, A úr beteszi treff királyát, B úr treff dámáját s ezt C úr leüti pagáttal.

tehát talon 15 pont,
 1-ső ütés 17 pont
 2-ik ütés 15 pont
 összesen 47 pont.

Partnerem 20 fizetés helyett az én skartolásomért kap 4 egységet, a szabályosan fektető játékosok 20 egység helyett nem kapnak semmit. Ez abszurdum! Minden bement figurát fizetek vagy a két ellenfélnek (ez a minimum), de én híve vagyok a mindháromnak való fizetésnek. De csak bement figurát! Mint utolsó, honneur nélkül licitálok és nem kapok honneurt. Vagy fizetek az ultimó kasszába $3+2+1=6$ egységet, vagy igen kedélyes szabály: köteles vagyok *önmagamat* segítségül hívva lejátszani a partit.

Tarokkszabálynak mondhatnám ki azt is, hogy mielőtt valaki játékosnak beül, kezdje a kibicelésen, még pedig jó játékos háta mögött s ha valamit ő nem úgy csinálna, mint az illető jó játékos, *játék végén* kérdezze meg, mit miért csináltak, de semmiesetre se játék közben köhögjön elégedetlensége jeléül.

Elfogadok én hátam mögé 10 kibicet is, de olyat egyet sem, aki két lapba néz egyszerre. Mert tekintetét okvetlen annál a játékosnál tartja, akinek *szebb lapja* van s ezáltal elárulja, hogy hol van a veszély. No meg aztán 2 lapot látva, izeg-mozog, ha nemtetszése szerint folyik a játék.

Ideális lenne természetesen, ha 4 összeszokott jó játékos játszhatnék együtt állandóan. De ez csak vidéken lehetséges. (Ott meg 4-ik-

nek bevesznek, akit kapnak, mert nem válogathatnak.)

A kártyajátéknak majdnem minden faját ismerem, s annak dacára, hogy a tarokkban hangzik legtöbbit „miért nem ezt hívtad stb.” mégis ezt szeretem legjobban, talán éppen ezért, mert az érdeklődést, figyelmet állandóan fenntartja s a játéknak oly szép változatai vannak, mint kevés más játéknak. Beszrófol az utánam ülő s szerencsésen elfogja a 21-emet, pillanatig mérgelődöm, hisz rajtam kacagnak s emlegetik magas közjogi méltóságomat s mégis a következő partiban partnere lévén, ő jutva hasonló veszélybe, kétségbeesve igyekezem őt megmenteni, s ha sikerül, együtt örvendünk s parolázunk.

Kiválóan szeretek úgynevezett lesijátékosal játszani, aki a játék nemes szépségét feláldozva, nem invitál, lausol, csak hogy egy tulit kontrázhasson vagy titokban 21-et fogjon.

Isteni élvezet az ilyen bácsikra „utazni”.

Mikor az ember alája ülve érezteti, hogy ő is tud így játszani. Legnagyobb hiúsági örömem, hogy alám (illetve elém) igen szívesen ülnek partnereim, mert tudják, hogy egy szép partit nem kockáztatok apró hozományvadászatért.

A játék a maga igazi szépségében akkor tűnik ki, ha 4 igen gyors, gyakorlott játékos ül össze. (Villámtarokk.)

Ha 5 játékos játszik, az osztó csak a tévesen letett királyt jelzi s ő jelenti be a tarokkfektetést. De az elskartolást jelentenie nem

szabad, mert a szórakozott játékos hadd fizessen a renonce-ért.

Ha osztás közben avagy a talon kiosztásakor egy kártya felfordul, ha király, vagy honneur avagy XVIII—XIX—XX—: nincs játék. Újraosztás. Osztót szidhatja, kinek jó lapját rontotta az ügyetlenség. Általában ismét hangoztatom: a renonce megítélésénél a legfontosabb annak megállapítása, befolyással volt-e és lehetett-e a renonce a játék eredményére. Mert egy evidens volátnál a lapokat már csak egymásután dobálva valamelyik játékos coeur helyett karót dob, de ez befolyással már úgy sincs az eredményre, ebből kázust csinálni nem szabad.

Viszont tarokkfektetésnél a játékos meghívja a 18-at s az utána következő bemondtulit stb., s csak azután jelentkezik az osztó, hogy tarokk fekszik! Nem játszom ki a játékot! Szidják az osztót.

Igen csúnya a játék, ha jelzéssel játszák. Tüntetőleg kivágom a lapot, hogy partnerem tudja, ultimóra megyek. Dühösen csapom a lapot, mert partnerem nem azt csinálja, amit akarok, szóval változtasson vitorlát.

Ezeket a hibákat ellenben maguknak a játékosoknak kell leszerelni, mert erre szabály nincs, csak morál. Kifogás emelhető talán könyvecském hangneme ellen, hogy nem elég komoly Istenem! Hisz játékról van szó!!

Nagyjában elmondtam a füzetecskében, ami szívemen feküdt. Kérem játékos testvéreimet, fogadják azt szeretettel s ha a helyi szokás ellenkezik az itt elmondottakkal, próbálják azt az itt lefektetett elvek szerint át-

alakítani, s pár heti összeszokás után meggyőződnek, hogy az itt lefektetett szabályok a játékot megnemesítik. Ha valaki azonban valami reparálni valót, avagy kiegészítő adatot tud, hálás köszönettel veszem, ha azt nekem pár sorban tudtomra adja.

Horváth Kálmán

Pátria Klub.

VIII., Szentkirályi-u. 10.

Szabadjon még leírni életem egyik legszebb partiját: 4 tarokkal ultimó.

3-ik hívásnál az 1. úr XVI-át azért nem üti 2. úr, mert a 17 vagy 18 tarokkot reméli partnerénél, 4-ik hívást pedig üti, mert ultimótól fél.

E párti különben intő példája a gyorsan lelkesülő 6 tarokk, közte a két nagy honneur, egy színre hirskontraig menő játékosnak, hogy a külszínre szép lappal is lehet igen nagyon megbukni, mert mint a játék mutatja, összesen kettőt ütnek, pedig a játék lefolyása szabályos. Tessék lejátszani! —

A) úr felvevő és induló.

I, XI, XV, XVI, herc király, herc dáma, herc ász, pikk alsó, pikk ász.

B) úr ellenfél.

III, VII, IX, X, XXI, skir, pikk király, pikk dáma, pikk lovas.

C) úr ellenfél.

V, XII, XIII, XIV, XVIII, treff király, treff ász, kárro király, kárro alsó.

D) úr felvevő partnere.

II, IV, VI, VIII, XVII, XIX, XX, kárró ász, treff alsó.

Indul: A) herc királlyal, B üt XXI-el, C dob V-t, D IV-t, 1-ső ütést üti B.

Indul: B) pikk királlyal, C üt XVIII-al, D üt XX-al, A teszi pikk alsót, 2-ik ütést üti D.

Indul: D) VI tarokkal, A beteszi XV-öt, B a III-t, C a XII-t, 3-ik ütést üti A.

Indul: A) herc dámával. B az előbbi ütésből látva, hogy partnere már a XV-t nem tudta ütni, ultimótól félve, jogosan beüt a skizzel, miből viszont D látja, hogy partnere pagátus s annál inkább siet a legközelebbi hívásnál tarokkot hívni. Ez ütésbe

C) beteszi a XII-t, D a VIII-t, II-t tart, mert szükség lehet az ütés átengedésére, 4-ik ütést üti B.

B) hívja a pikk dámát, C teszi XIV-et, D üt XVII-el, A teszi pikk ász, 5-ik ütést üti D.

D) jó II tarokkal, A üt XVI-al, B teszi VII-t, C treff ász, 6-ik ütést üti A.

A) jó herc ásszal, B teszi X-et, C karró alsót, D üt XIX-el, 7-ik ütést üti D.

D) hív karró ász, A teszi XI-et, B utolsó IX-et, C kalló királyt, 8-ik ütést üti A.

A) hív I-et, B pikk lovast, C treff királyt, D treff alsót, 9-ik ütést üti A. Felvevők ütöttek 7-et, az ellenfelek összesen kettőt.